

ת"פ (ירושלים) 20100-08-22 - מדינת ישראל נ' יעקב שיטרית

ת"פ (ירושלים) 20100-08-22 - מדינת ישראל נ' יעקב שיטרית/שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 20100-08-22

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד קרן מטלוב ורמי בן-חמו

יחידת התביעות, משטרת ישראל - מחוז ים

נגד

יעקב שיטרית

בית משפט השלום בירושלים

[16.01.2025]

כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי ועידן בוטבול

החלטה

1) מונחת לפני בקשה ל"גילוי ראיות" לפי סעיף 108 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

2) הנאשם הועמד לדין בשני אישומים. לפי האישום הראשון, ביום 5.7.2021 בשעה 09:30 לערך, ביקרו במוסך שבבעלותו בעיר בית שמש, לביקורת פיקוח, פקחים מטעם משרד העבודה והרווחה ורשות המיסים. הנאשם צעק עליהם ומנע את כניסתם. לאחר שאחת הפקחיות החלה לצלם, הוא דחף אותה. עקב אירוע זה, הוא הועמד לדין בגין תקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 382א(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וגם בגין הפרעה לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288א(1) בחוק העונשין. לפי האישום השני, ביום 11.4.2021 סמוך לשעה 12:00 לערך, הגיעו פקחים לביקורת במוסך. הנאשם ביקש מהם, כי יעזבו את המקום וישובו בשעה מאוחרת, אחרת יוציא אותם בכוח. לאחר שנקראה ניידת משטרה, עזבו הפקחים את המקום. באותו יום בשעה 16:00 הגיעו הפקחים למוסך, אך בהרכב אחר. הנאשם סירב לאפשר ביקורת אלא בנוכחות בעל הבית. מאחר והפקחים ידעו שהוא בעל המוסך, הודיעו לו כי בכוונתם לבצע ביקורת. הנאשם סירב להזדהות, ואמר להם שהם משיגי גבול וניתן להפעיל נגדם כוח בהיותם כך. בגין זאת, גם כאן, הוא הועמד לדין בשל הפרעה לעובד ציבור.

3) הבקשה עניינה גילוי שני פריטים: הראשון, "נהלי העבודה של הפקחים, ובכלל זה נהלי עריכת ביקורות בבתי עסק"; השני, "רשימת כל בתי העסק בהם ערכו הפקחים ביקורות ביום 11.4.21 וביום 5.7.21".

- 4) הנאשם שכופר במה שמיוחס לו באישומים גורס, כי הפריטים המבוקשים נחוצים להגנתו, שכן לדידו, שתי הביקורות הנטענות מושא האישומים, מעוררות תהיות רבות (עמדתו נומקה גם בדיון האחרון), כאשר כל אלה מצביעים על כך שהפקחים פעלו בניגוד לנהלים. המאשימה לעומתו, אינה סבורה כך. לדידה ובתמצית, מדובר בבקשה טורדנית, גורפת, נעדרת ראשית ראיה ואין בה לסתור את חזקת התקינות של המעשה המנהלי.
- 5) בהחלטתי מיום 8.1.2024 ניתנה הזדמנות למשרד העבודה והרווחה ולרשות המיסים, להגיש את עמדתם למבוקש בטרם הכרעה בבקשה. מעיון בצרופות של ההודעות האחרונות בתיק מטעם בא-כוח הנאשם, נמצא כי ההחלטה הומצאה למשרדים. ברם, לא הוגשה כל עמדה מטעם מי מהם בפרק הזמן שהוקצה לכך. דיון והכרעה
- 6) לאחר שבחנתי את המבוקש מזה ועמדת המאשימה מזה, הגעתי לכלל מסקנה לפיה, דין הבקשה להתקבל באופן חלקי. אנמק בתמצית.
- 7) סעיף 108 בחוק קובע, כי "בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו". ההסדר הספציפי האמור, בשונה מהסדר עיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 בחוק, עניינו חומר שמחוץ לחקירה, ובשל כך אינו נמצא בחזקת המאשימה (בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר, פ"ד סו(3) 442, 491 (2014)). למרות השוני בין ההסדרים, אך השיקולים שיש לאזן לשם גילוי מסמכים לפי סעיף 108, דומים במהותם לאלה הנבחנים במסגרת סעיף 74 בחוק (בש"פ 3774/24 גולדמן נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (5.6.2024); בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות, פסקה 11 (3.12.2008)). בין השאר ומבלי למצות, נבחנים שיקולי הרלבנטיות של החומר המבוקש גילויו לנושא ההליך הנדון (לרבות נקיטת הזהירות מפני "מסע דיג"); תרומת החומר המבוקש להגנת הנאשם וזכותו למשפט הוגן; קיומם של חסיונות; זכויותיהם של צדדים שלישיים (כגון: הזכות לפרטיות), ועוד.
- 8) משם לכאן. לעניין הפריט הראשון, לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים, אינני רואה מניעה מדוע לא לגלות את נהלי העבודה (ככל שקיימים כאלה), של הפקחים במשרדי העבודה והרווחה וברשות המיסים, בבואם לבצע ביקורות בבתי עסק. ככל שקיימים נהלים כאמור, סביר ביותר להניח שמדובר בכללים שקופים ואשר נועדו להבטיח את התקינות ואת הסדירות של עבודת הביקורת, לביצוע סמכויותיהן של הרשויות הרלבנטיות לפי כל דין (ראו והשוו לעניין גילוי נהלים: ע"ח (מחוזי חיפה) 48183-02-17 בוביליוב נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (12.5.2017); ת"פ (שלום י-ם) 36741-01-19 נגדי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (5.12.2019)). כאמור, המשרדים הרלבנטיים לא הגישו עמדות ביחס לבקשה, כך שממילא לא נטען חיסיון.
- 9) לפיכך, אני מורה לשני המשרדים המוזכרים, לגלות את נהלי העבודה של הפקחים לשם ביצוע ביקורות בבתי עסק, ואשר היו בתוקף במועדי האישומים, וזאת תוך 30 יום.
- 10) לעניין הפריט השני, לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים בנדון, אני סבור כי דין הבקשה להידחות. גם לאחר ששמעתי את דברי ההגנה בדיון, לא מצאתי בטעמים שהוצגו הסבר מניח את הדעת לרלבנטיות של המבוקש לשם בירור ההליך, ואף כיצד יש בו תועלת אפשרית להגנת הנאשם. חומר שהרלבנטיות שלו להגנת הנאשם היא רחוקה ושולית, לא נוטים להיעתר לבקשה לגילוי, ואין לאפשר מסע דיג שנובע מתקווה ספקולטיבית (בש"פ 4194/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (26.6.2018)).
- 11) נכון, מהדיון ניתן להבין, כי מסתמנת טענה של ההגנה לאכיפה דווקנית או פוגענית כלפי הנאשם. כמובן, אינני מביע כל עמדה ביחס לטענה זו השמורה לו, וזכותו לברר אותה בהליך גופו, בכלל זה באמצעות הטחתה לפני עדי המאשימה בחקירות הנגדיות. נזכיר, טענת אכיפה בררנית, היא טענה שמטבעה שמורה למקרים חריגים וכבדת נטל לשם הוכחתה (ע"פ 3507/19 בורקאן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (3.12.2020)). מכל מקום, הטעמים שהוצגו על-ידי ההגנה כאמור, לא היה די בהם כדי להרים את הנטל הראשוני המוטל על הנאשם לקבלת המידע המבוקש על-ידו (בג"ץ 4922/19 נוה נ' מדינת ישראל, פסקה 29 (9.12.2019); ת"פ (מחוזי נצרת) 49069-10-23 מדינת ישראל נ' עבד אלהאדי, פסקה 29 (11.11.2024); תפ"ח (מחוזי י-ם) 15902-09-18 מדינת ישראל נ' אשקר (6.6.2019)). טענה זו ראוי כי תתברר בהליך גופו.
- תוצאה
- 12) הבקשה מתקבלת באופן חלקי. המשרדים הרלבנטיים יפעלו לפי סעיף 9 לעיל.
- 13) אין באמור בהחלטה זו משום קביעת עמדה או מסקנה כלשהן במה מהמחלוקות שבהליך. המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.
- ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.